

Wojciech Niemirol
Uniwersytet Mikołaja Kopernika, Toruń
Instytut Matematyki i Informatyki
Uniwersytet Warszawski
Instytut Matematyki Stosowanej i Mechaniki
Ryszard Zieliński
Instytut Matematyczny PAN, Warszawa

Jednostajna asymptotyczna normalność dla schematu Bernoulliego

W statystyce matematycznej naturalne jest rozważanie zbieżności zmiennych losowych *jednostajnej względem nieznanego parametru*. W szczególności prowadzi to do następującej definicji.

Niech Z_n będzie ciągiem zmiennych losowych określonych na przestrzeni statystycznej $(\Omega, \{\mathbb{P}_\theta : \theta \in \Theta\}, \mathcal{F})$. Mówimy, że ten ciąg jest jednostajnie asymptotycznie normalny, jeśli istnieją funkcje μ i σ takie, że

$$\forall \varepsilon > 0 \exists n_0 \forall n \geq n_0 \forall \theta \forall x \left| \mathbb{P}_\theta \left(\frac{\sqrt{n}}{\sigma(\theta)} [Z_n - \mu(\theta)] \leq x \right) - \Phi(x) \right| < \varepsilon,$$

gdzie Φ jest dystrybuantą rozkładu $N(0, 1)$. Zieliński [1] zauważył, że w klasycznym centralnym twierdzeniu granicznym dla schematu Bernoulliego zbieżność do rozkładu normalnego *nie* jest jednostajna. Pokażemy, że jeśli rozważymy schemat Bernoulliego z losową liczbą prób, to możemy znaleźć *jednostajnie* asymptotycznie normalny estymator prawdopodobieństwa sukcesu.

Literatura

- [1] R. Zieliński, *Effective WLLN, SLLN and CLT in statistical models*, Appl. Math. 31 (2004), 117–125.